

ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณีการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท ข.

ระหว่าง	บริษัท อ.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ
	บริษัท ข.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

การแจ้งผลการรวมธุรกิจ

บริษัท อ. ได้ยื่นแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจพร้อมเอกสารหลักฐาน ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๗ เพื่อขอแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท ข. ซึ่งได้กระทำการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ ต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงที่ใช้ในการพิจารณาการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท ข. มีรายละเอียดดังนี้

๑. ข้อมูลผู้ประกอบการธุรกิจ

๑.๑ ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ

บริษัท อ. เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxx จัดทะเบียนนิติบุคคลที่ประเทศสิงคโปร์ ประกอบธุรกิจลงทุนและถือหุ้นในบริษัทอื่น (Holding Company) และดำเนินการจัดการกิจการต่าง ๆ ทั้งนี้ บริษัท อ. มีผู้ประกอบการธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ (Single Economic Entity) ในประเทศไทย ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ การพิจารณาผู้ประกอบการที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๗ บริษัท โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑) บริษัท อ.๑ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประกอบธุรกิจผลิตสารอะมิโนเรซินประเภทยูเรีย ฟอर्मัลดีไฮด์ (Urea Formaldehyde: UF) และเมลามีนยูเรียฟอर्मัลดีไฮด์ (Melamine Urea formaldehyde: MUF) และในปี ๒๕๖๖ มีรายได้รวม x,xxx,xxx,xxx บาท

๒) บริษัท อ.๒ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประกอบธุรกิจผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกทั่วไป และเคมีภัณฑ์ ซึ่งรวมถึงอะมิโนเรซิน และพลาสติกเซเชอร์ และในปี ๒๕๖๖ มีรายได้รวม x,xxx,xxx,xxx บาท

๓) บริษัท อ.๓ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายแผ่นลามิเนตที่อัดด้วยความดันแรงสูงทั้งในและนอกประเทศ และในปี ๒๕๖๖ มีรายได้รวม x,xxx,xxx,xxx บาท

๔) บริษัท อ.๔ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประกอบธุรกิจค้าแผ่นลามิเนตแรงดันสูง และในปี ๒๕๖๖ มีรายได้รวม xxx,xxx,xxx.xx บาท

๕) บริษัท อ.๕ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายกาวยอุตสาหกรรม และในปี ๒๕๖๖ มีรายได้รวม xxx,xxx,xxx.xx บาท

๖) บริษัท อ.๖ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประกอบธุรกิจจำหน่ายเคมีภัณฑ์ และในปี ๒๕๖๖ มีรายได้รวม xxx,xxx,xxx.xx บาท

๗) บริษัท อ.๗ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประกอบธุรกิจผลิตเคมีภัณฑ์ฟีนอลิกเรซินสำหรับอุตสาหกรรม และในปี ๒๕๖๖ มีรายได้รวม xx,xxx,xxx.xx บาท

๑.๒ ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

บริษัท ช. เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx จัดทะเบียนนิติบุคคลที่ประเทศไทย ประกอบธุรกิจการผลิต จำหน่าย นำเข้า และส่งออกผลิตภัณฑ์กาวย ซิลิโคนซีลแลนท์ กาวยาง และผลิตภัณฑ์ประเภทสารยึดติด และในปี ๒๕๖๖ มีรายได้รวม xxx,xxx,xxx บาท

๒. ข้อมูลการรวมธุรกิจ

๒.๑ วันที่รวมธุรกิจแล้วเสร็จ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

๒.๒ วันที่แจ้งผลการรวมธุรกิจ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๗

๒.๓ มูลค่าการรวมธุรกิจ xxx,xxx,xxx.xx บาท

๒.๔ วิธีการรวมธุรกิจ

บริษัท อ. เข้าซื้อหุ้นในบริษัท ช. โดยแบ่งเป็นหุ้นสามัญจำนวน xx,xxx,xxx หุ้น และหุ้นบุริมสิทธิจำนวน xxx,xxx หุ้น คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๐๐ ของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมด

๒.๕ วัตถุประสงค์ของการรวมธุรกิจ

บริษัท อ. ได้ชี้แจงในแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจว่าการรวมธุรกิจด้วยวิธีการเข้าซื้อหุ้นครั้งนี้ บริษัท อ. มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่สามารถนำไปต่อยอดและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ และเพิ่มความสามารถในการขยายตลาดและขยายฐานลูกค้าทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาค

๒.๖ โครงสร้างผู้ถือหุ้นภายหลังการรวมธุรกิจ

ภายหลังการรวมธุรกิจ บริษัท อ. จะเป็นถือหุ้นร้อยละ ๔๙.๐๐ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๕๑.๐๐ ของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดในบริษัท ช.

๓. ตลาดสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ

๓.๑ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ คือ บริษัท อ. เป็นผู้ประกอบธุรกิจลงทุนและถือหุ้นในบริษัทอื่น (Holding Company) และดำเนินการจัดการกิจการต่าง ๆ

ในประเทศไทย บริษัท อ. มีการประกอบธุรกิจผ่านผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการในประเทศไทย จำนวน ๗ บริษัท เพื่อประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายสารยึดติด (Adhesive) ประเภทอะมีโนเรซิน ชนิดยูเรียฟอร์มาลดีไฮด์ (Urea formaldehyde: UF) และชนิดเมลามีนยูเรียฟอร์มาลดีไฮด์ (Melamine Urea formaldehyde: MUF) และชนิดอื่น ได้แก่ EVA, MPO, PSA, Butyl, PUR และ Phenolic Resins รวมถึงผลิตภัณฑ์พลาสติกไซเซอร์ (Plasticizers) ประเภทไดไอโซโนนิล พทาเลต (Di isononyl Phthalate: DINP) แผ่นลามิเนตอัดด้วยความดันแรงสูง (High Pressure Laminate: HPL) และฟอร์มาลีน (Formalin)

๓.๒ ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ คือ บริษัท ช. เป็นผู้ประกอบธุรกิจประกอบธุรกิจการผลิต จำหน่าย นำเข้า และส่งออกผลิตภัณฑ์ยาแนว (Sealant) ได้แก่ ซิลิโคนซิลแลนท์ และซิลแลนท์สำหรับใช้ในครัวเรือน และผลิตภัณฑ์กาว ได้แก่ EVA, MPO, PSA และ PU ในประเทศไทย

เมื่อพิจารณาลักษณะการประกอบธุรกิจและโครงสร้างรายได้ พบว่า บริษัท อ. และบริษัท ช. มีการประกอบธุรกิจที่แข่งขันในตลาดเดียวกันในประเทศไทย จำนวน ๑ รายการ คือ สารยึดติด (Adhesive) ชนิดอื่น อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตลาดสารยึดติด (Adhesive) ชนิดต่าง ๆ พบว่า สารยึดติดแต่ละชนิดมีวัตถุดิบหลักที่ใช้ในการผลิต รวมถึงวัตถุประสงค์ในการใช้งานที่แตกต่างกันออกไป

ดังนั้น จากการพิจารณาลักษณะการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่แจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท ช. พบว่า ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้มีจำนวน ๑ ตลาด คือ ตลาดสารยึดติด (Adhesive) ประเภทอะมีโนเรซิน (ชนิด UF และ MUF) เนื่องจากเป็นตลาดใดตลาดหนึ่งของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ

๔. ขอบเขตตลาด

ในการพิจารณาขอบเขตตลาดจะเป็นการพิจารณาธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ โดยพิจารณาตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market) และตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (Relevant Geographic Market) เพื่อให้ได้มาซึ่งขอบเขตตลาดตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดและส่วนแบ่งตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตลาดสารยึดติด (Adhesive) ประเภทอะมีโนเรซิน (ชนิด UF และ MUF)

๔.๑ ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market)

เรซินเป็นสารประกอบธรรมชาติหรือสารสังเคราะห์ที่เหนียว มักละลายในแอลกอฮอล์แต่ไม่ละลายในน้ำ เรซินธรรมชาติได้มาจากพืชโดยเฉพาะยางของต้นสนที่มีลักษณะเป็นก้อนสีอำพันซึ่งเกิดจากการแข็งตัวของเรซินที่ได้จากพืช แต่ปัจจุบันเรซินถูกสังเคราะห์ได้แล้วจึงได้รับการแบ่งประเภทเป็นหมวดหมู่ต่าง ๆ ตามองค์ประกอบทางเคมีและวัตถุประสงค์ในการใช้งาน มีการใช้งานที่หลากหลายในอุตสาหกรรม โดยมักใช้ในอุตสาหกรรมแผ่นใยไม้อัดซึ่งแบ่งออกเป็นหลายประเภทขึ้นอยู่กับความหนาแน่นของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตและกระบวนการในการผลิต กาวเรซินแต่ละชนิดจะมีคุณสมบัติแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับวัตถุดิบในการผลิต อะมีโนเรซินเป็นหนึ่งในประเภทของเรซิน ซึ่งเป็นเรซินสังเคราะห์ที่ได้จากการทำปฏิกิริยาควบนั่นของยูเรีย (Urea) หรือเมลามีน (Melamine) หรืออนุพันธ์ของยูเรียหรืออนุพันธ์ของเมลามีนกับฟอร์มัลดีไฮด์ (Formaldehyde) ซึ่งเรซินเหล่านี้โดยทั่วไปจะเกิดปฏิกิริยาเอสเทอริฟิเคชัน (Esterification) กับแอลกอฮอล์ โดยมีส่วนประกอบหลักคือ อะมีโนเรซินและตัวทำละลาย

อะมีโนเรซินประเภทยูเรียฟอร์มัลดีไฮด์ (Urea formaldehyde: UF) และเมลามีนยูเรียฟอร์มัลดีไฮด์ (Melamine urea Formaldehyde: MUF) เรียกรวมว่า อะมีโนเรซิน เป็นประเภทสารยึดติดหรือกาวแบบสังเคราะห์ที่ใช้กับงานเชื่อมต่อโดยใช้ความร้อน มักนำไปใช้กับงานไม้ งานก่อสร้าง และงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ประโยชน์หลักของอะมีโนเรซินประเภทนี้ คือ การเชื่อมและยึดวัสดุให้ติดกันตามที่ต้องการ วัสดุที่สามารถใช้ อะมีโนเรซินประเภทนี้ เช่น เส้นใยจากไม้ ชิ้นส่วนไม้ ที่นำมาผสมกันเพื่อขึ้นขึ้นเป็นรูปตามทรงและขนาดที่ต้องการ

(๑) การทดแทนกันด้านอุปสงค์ (Demand Substitutability)

การทดแทนกันด้านอุปสงค์ (Demand Substitutability) พบว่า สารยึดติดแต่ละประเภทมีวัตถุประสงค์การใช้งาน วัสดุที่ใช้ยึดติด การทำงานของสารยึดติด รวมถึงองค์ประกอบทางเคมีของสารยึดติดที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง โดยผลิตภัณฑ์อะมีโนเรซินมีคุณสมบัติเฉพาะซึ่งนำไปใช้ประโยชน์

ในรูปแบบของเหลวในการใช้ทำสารยึดติดในไม้อัดและเฟอร์นิเจอร์ ทั้งนี้ ส่วนผสมและลักษณะของอะมิโนเรซินสามารถปรับแก้ได้ตามแต่ลูกค้าต้องการด้วยการปรับสูตรเฉพาะและการใส่สารเคมีเฉพาะบางอย่างเพิ่มเติม เช่น ความแข็งแรงทนทาน ความสามารถในการกันน้ำและความร้อน และการเพิ่มประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้ อะมิโนเรซินเป็นผลิตภัณฑ์ที่ราคาไม่แพง โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาจากการนำผลิตภัณฑ์ชนิดนี้ไปใช้ในการผลิตสินค้าเป็นปริมาณมาก เช่น การผลิตแผ่นไม้อัด ไม้ MDF (Medium Density Fiber Board) แผ่นใยไม้อัดคุณภาพสูงและพาร์ติเคิลบอร์ด (Particle Board) เพื่อนำไปใช้สำหรับการผลิตเฟอร์นิเจอร์

(๒) การทดแทนกันด้านอุปทาน (Supply Substitutability)

การทดแทนกันด้านอุปทาน (Supply Substitutability) พบว่า ในการผลิตอะมิโนเรซินต้องใช้เงินทุนสูงเพื่อเข้าสู่ตลาด เว้นแต่ว่าอุปสงค์จะเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญหรือผู้ประกอบการธุรกิจอื่นในตลาดจะผลิตอะมิโนเรซินเพื่อนำไปใช้สำหรับการผลิตเฟอร์นิเจอร์ของตนเอง อีกทั้งเป็นตลาดที่ค่อนข้างอิ่มตัวแล้ว เนื่องจากไม่ได้นำมาจำหน่ายแก่ผู้บริโภคโดยตรง ผู้ประกอบการที่จะเข้ามาใหม่ต้องบริหารจัดการกับการประหยัดต่อขนาด (Economies of Scale) ให้อยู่ในจุดที่เหมาะสมก่อนจึงจะสามารถพิจารณาเข้าร่วมทำการค้าของผลิตภัณฑ์ชนิดนี้ ดังนั้น ธุรกิจการผลิตผลิตภัณฑ์อะมิโนเรซินเป็นธุรกิจที่ต้องใช้เวลาและยากต่อการตั้งโรงงานผลิตที่ต้องอาศัยเงินทุนสูงเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดภายในประเทศ

ดังนั้น เมื่อพิจารณาตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องทั้งในด้านอุปสงค์และด้านอุปทาน จึงกำหนดตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง คือ ตลาดสารยึดติด (Adhesive) ประเภทอะมิโนเรซิน (ชนิด UF และ MUF)

๔.๒ ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (Relevant Geographic Market)

เมื่อพิจารณาตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง พบว่า ตลาดของผลิตภัณฑ์อะมิโนเรซินอาจกว้างกว่าตลาดในประเทศไทย เนื่องจากอะมิโนเรซินสามารถซื้อขายกันระหว่างประเทศได้โดยไม่มีข้อจำกัดหรือกำแพงทางด้านราคามากนัก ทั้งนี้ เพื่อความเหมาะสมในการพิจารณาอุดหนุน และส่วนแบ่งตลาดสำหรับการรวมธุรกิจในกรณีนี้ จึงเห็นควรให้กำหนดตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง คือ ขอบเขตตลาดในระดับประเทศ

ดังนั้น เมื่อพิจารณาตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง จึงกำหนดขอบเขตตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง คือ ระดับประเทศไทย

ดังนั้น จากการพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดจากตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง และตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เห็นควรกำหนดขอบเขตตลาด คือ ตลาดสารยึดติด (Adhesive) ประเภทอะมิโนเรซิน (ชนิด UF และ MUF) ในประเทศไทย

๕. ยอดเงินขาย

เพื่อตรวจสอบว่าการรวมธุรกิจในครั้งนี้เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่งหรือไม่ จะพิจารณาจากยอดเงินขายของผู้ประกอบการรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบการที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป

เมื่อพิจารณาอุดหนุนของตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ พบว่า ตลาดสารยึดติด (Adhesive) ประเภทอะมิโนเรซิน (ชนิด UF และ MUF) ในประเทศไทย มียอดเงินขายของผู้ประกอบการที่กระทำการรวมธุรกิจในตลาดดังกล่าวเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาท ซึ่งอาจเข้าข่ายเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ตามประกาศคณะกรรมการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงต้องพิจารณาต่อไปว่าการรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาดหรือไม่ โดยการพิจารณาจากส่วนแบ่งตลาดตามหลักเกณฑ์ในประกาศคณะกรรมการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบการซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓

๖. ส่วนแบ่งตลาด

ในการพิจารณาว่าการรวมธุรกิจกรณีนี้เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ จะพิจารณาจากยอดขายในปีที่ผ่านมาและส่วนแบ่งตลาด ทั้งก่อนและหลังการรวมธุรกิจ รวมถึงผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตลาดสารยึดติด (Adhesive) ประเภทอะมีโนเรซิน (ชนิด UF และ MUF) ในประเทศไทย ปี ๒๕๖๖

ในตลาดสารยึดติด (Adhesive) ประเภทอะมีโนเรซิน (ชนิด UF และ MUF) ในประเทศไทย ปี ๒๕๖๖ ก่อนการรวมธุรกิจ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ xx.xx ส่วนผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจไม่มีการประกอบธุรกิจในตลาดดังกล่าว และเมื่อพิจารณาผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3) เท่ากับ ๖๓.๖๘ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ตลาดสารยึดติด (Adhesive) ประเภทอะมีโนเรซิน (ชนิด UF และ MUF) ในประเทศไทย ไม่มีผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ตามหลักเกณฑ์ในประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ โดยภายหลังการรวมธุรกิจ ส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ และผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3) ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ “ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ” ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ กำหนดว่า “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หมายความว่า การรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป และไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด”

ประเด็นวินิจฉัย

การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท ข. ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่ โดยมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยดังนี้

๑. ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจมีสถานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๒. การรวมธุรกิจดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๓. การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๔. การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คำวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่หนึ่ง คือ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มีสถานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท อ. จดทะเบียนจัดตั้งที่ประเทศสิงคโปร์ ซึ่งมีการประกอบธุรกิจในประเทศไทยผ่านผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการในประเทศไทย และบริษัท ข. จดทะเบียนจัดตั้งในประเทศไทย จึงถือเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สอง คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท อ. ได้เข้าซื้อหุ้นจำนวน xx,xxx,xxx หุ้น คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๐๐ ของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของบริษัท ข. ซึ่งถือเป็นการเข้าซื้อหรือได้มาซึ่งหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง ณ สิ้นวันใดวันหนึ่ง เพิ่มขึ้นเกินกว่าร้อยละห้าสิบขึ้นไปของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของผู้ประกอบธุรกิจอื่น ตามข้อ ๔ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการเข้าซื้อสินทรัพย์หรือหุ้น เพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยการ หรือการจัดการที่เป็นการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สาม คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการตามมาตรา ๕๑ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า ก่อนการรวมธุรกิจ บริษัท อ. ไม่ได้ถือหุ้นในบริษัท ข. และไม่ได้มีอำนาจควบคุมคะแนนเสียงส่วนใหญ่ในที่ประชุมผู้ถือหุ้น รวมถึงไม่ได้มีอำนาจควบคุมการแต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการตั้งแต่กึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดในบริษัท ข. นอกจากนี้ บริษัท อ. และบริษัท ข. ไม่ได้อยู่ภายใต้บุคคลที่มีอำนาจสั่งการของผู้ประกอบธุรกิจรายเดียวกัน จึงสามารถสรุปได้ว่า บริษัท อ. และบริษัท ข. ไม่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนั้น การรวมธุรกิจในกรณีนี้จึงไม่เป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สี่ คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้มีจำนวน ๑ ตลาด คือ ตลาดสารยึดติด (Adhesive) ประเภทอะมีโนเรซิน (ชนิด UF และ MUF) ในประเทศไทยเนื่องจากเป็นตลาดใดตลาดหนึ่งของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ

โดยพบว่า ยอดเงินขายในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาท ต่อมาเมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตลาดในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ ไม่ได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดทั้งก่อนและหลังการรวมธุรกิจ เนื่องจากผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ ไม่ได้มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ร้อยละห้าสิบขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๑) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ อีกทั้งผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ ไม่ได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจสามรายแรกที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ร้อยละเจ็ดสิบห้าขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ ซึ่งไม่เข้าข่ายเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ดังนั้น การรวมธุรกิจดังกล่าวจึงไม่ต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาตและการอนุญาตการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท ข. มียอดเงินขายในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป ซึ่งเข้าองค์ประกอบการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ตามข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ กรณีดังกล่าวได้กระทำการรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ และได้แจ้งผลการรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๗ ซึ่งเป็นการแจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติรับทราบการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท ข. ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘